

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116202255
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116202255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: T. - Q. poisťovňa, a.s., so sídlom L. rad č. 4, B., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: JUDr. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, K., o zaplatenie 56,16 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. mája 2017, č.k. 24C/2/2016-51, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 56,16 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 56,16 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 16.05.2012 poistnú zmluvu F. s účinnosťou od XX.XX.XXXX na dobu neurčitú. Touto zmluvou sa žalovaná okrem iného zaviazala platiť poistné riadne a včas a poukázať ho na účet žalobcu štvrťročne k 17.05., 17.08., 17.11., 17.02. príslušného kalendárneho roka. Výška štvrťročného poistného bola 45,- eur. V súlade s § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka bola žalovaná vyzvaná listom za zaplatenie poistného s upozornením, že ak poistenie nebude zaplatené do jedného mesiaca odo dňa prevzatia výzvy, poistenie zanikne. Výzva bola žalovanej doručená uložením na pošte dňa 15.08.2013; poistenie zaniklo v súlade s § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka jeden mesiac po doručení výzvy, teda dňa 16.09.2013. Ku dňu zániku poistenia žalovaná nemala zaplatené poistné vo výške 56,16 eur, ktoré žalovaná napriek výzve žalobcu doposiaľ neuhradila. Súd konštatoval, že dňa 11.04.2016 vydal platobný rozkaz č.k. 24C/2/2016-20, ktorý nebolo možné žalovanej doručiť do vlastných rúk, preto uznesením č.k. 24C/2/2016-41 zo dňa 10.01.2017 súd podľa § 266 ods. 3 CSP platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu. Žalovaná sa v mieste trvalého pobytu nezdržuje; úkony súdu potrebné na zistenie adresy jej skutočného pobytu boli neúspešné. Preto súd dňa 15.02.2017 zverejnil na úradnej tabuli súdu, ako aj na webovej stránke úradné oznámenie o podanej žalobe. V zmysle § 116 ods. 2 CSP sa žaloba považuje po 15 dňoch od takéhoto zverejnenia za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. V danej veci súd v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP na pojednanie veci nenariadil pojednávanie, pretože išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- eur. Nárok žalobcu súd posúdil ako dôvodný. Konštatoval, že žalobca v konaní preukázal zmluvný vzťah so žalovanou i skutočnosť, že žalovaná poistné neuhradila, žalobcom bola na úhradu poistného vyzvaná kvalifikovanou výzvou, napriek ktorej dlžné poistné neuhradila. Žalovaná zaplatila naposledy poistné za obdobie od 17.02.2013 do 16.05.2013 a následne nezaplatila už žiadne poistné, v dôsledku čoho poistenie zaniklo ku dňu 16.09.2013. V zmysle ustanovenia § 803 Občianskeho zákonníka žalobca má nárok na poistné za dobu do zániku poistenia. Žalobcovi tak vznikol nárok na poistné za obdobie od 17.05.2013 do 16.09.2013

v celkovej sume 56,16 eur. Preto žalobe žalobcu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala, aby súd prvej inštancie využil možnosť autoremedúry a v prípade, ak túto možnosť nevyužije, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedla ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP. V odvolaní namietala tvrdenie súdu, že sa súdu nepodarilo doručiť jej žalobu, pretože sa údajne nezdržiava na adrese trvalého pobytu, pričom súd mal urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu a preto žaloba bola zverejnená na úradnej tabuli súdu. K tomuto uviedla, že pôsobí ako správca konkurznej podstaty s územnou pôsobnosťou pre trenčiansky kraj, pričom adresa jej kancelárie je zhodná s adresou jej trvalého pobytu. V čase, kedy bolo začaté predmetné súdne konanie, kedy jej mal byť doručovaný platobný rozkaz, následne žaloba, nedošlo k zmene adresy jej trvalého pobytu. Ako konkurzný správca pôsobí od roku 2015, v tejto činnosti je aktívna, so súdmi riadne komunikuje a všetky písomnosti, ktoré jej zasielal, resp. zasiela Okresný súd Trenčín ako konkurzný súd si riadne preberá. Už len táto skutočnosť odbúrava možnosť pochybného zistenia súdu, že sa údajne na adrese svojho trvalého pobytu nezdržiava, resp. že sa nezdržiavala. V tejto súvislosti súd len všeobecne uvádza, že urobil všetky nevyhnutné úkony na zistenie jej pobytu, pričom neuvádza presne aké úkony súd vykonal, a preto je podľa jej názoru napadnuté súdne rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Na porovnanie poukázala tiež na súdne konanie vedené pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 23C/54/2016, ktoré sa začalo na základe žaloby totožného žalobcu s podobným skutkovým základom, kde tiež súd v roku 2016 vydal platobný rozkaz a tento rozkaz sa mu podarilo doručiť jej ako strane sporu do vlastných rúk. Ďalej namietala, že súd v rozhodnutí neuvádza dátum, kedy malo byť údajne oznámené miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, preto nie je možné overiť, či súd takýmto spôsobom aj konal, ďalej súd uvádza, že poučenie v tejto veci bolo zasielané stranám sporu poštou, pričom súd neuvádza prečo sa rozhodol doručovať jej toto poučenie práve poštou, keď usúdil, že sa údajne nezdržiava na adrese svojho trvalého pobytu, preto jej doručil žalobu zverejnením na úradnej tabuli súdu a taktiež súd nikde v odôvodnení neuvádza, kedy jej mala byť žaloba doručovaná, presne ktorý dátum a kedy sa zásielka mala vrátiť súdu ako neprevzatá v odbernej lehote. Vzhľadom na uvedené mala za to, že súd prvej inštancie vážne procesne pochybil a že neboli splnené zákonné podmienky na to, aby žaloba bola doručovaná tak, že sa zverejní na úradnej tabuli súdu. V súvislosti s tým vyslovila názor, že súd musel mať najprv pochybnosti, či sa na adrese svojho trvalého pobytu zdržiava, ak by súd naozaj urobil všetky nevyhnutné úkony podľa § 116 ods. 1 CSP, mohol a mal využiť jej e-mail alebo telefónne číslo za účelom preverenia, či sa nezdržiava na adrese trvalého pobytu. Ustanovenie § 116 CSP umožňuje totiž súdu doručiť žalobu protistrane zverejnením na úradnej tabuli súdu len vtedy, ak zlyhajú minimálne dve doručovania, a to jedno doručenie na adresu uvedenú v registri obyvateľov a druhé doručenie na adresu zistenú postupom podľa § 116 ods. 1 CSP.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná v podanom odvolaní nespochybňuje právny základ uplatneného nároku, ani jeho výšku, ale namieta, že jej nebola žaloba doručená, hoci sa na adrese trvalého pobytu zdržiava. Nakoľko sa nevie vyjadriť k postupu súdu prvej inštancie pri doručovaní návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovanej, ponecháva preskúmanie správnosti postupu pri doručovaní na rozhodnutie súdu s tým, že predpokladá, že súd riadne doručoval žalobu na adresu žalovanej uvedenú v žalobe, ktorá je zároveň aj jej trvalým pobytom. V danej súvislosti uviedol, že ani kvalifikovanú výzvu na zaplatenie dlžného poisťného žalovaná neprevzala, hoci ju zasielali na adresu jej trvalého pobytu.

4. Žalovaná v následnej reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedla, že v odvolaní jasne uviedla, že postupom súdu jej boli odňaté jej základné procesné práva, medzi ktoré patrí poznať aj obsah žaloby a následne právo vyjadriť sa k skutkovým okolnostiam tvrdným v žalobe. Objektívne je nemožné popierať nárok žalobcu, keďže nepozná ani o aký nárok ide, kedy vznikol a z akého právneho dôvodu si žalobca tento nárok uplatňuje. V tomto smere je argumentácia žalobcu neopodstatnená. Zopakovala, že na adrese svojho trvalého pobytu sa riadne zdržiava.

5. Žalobca v ďalšej reakcii na vyjadrenie žalovanej zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, t.j. čo do rozsahu a dôvodov odvolania a zistil, rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a

vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

7. Z obsahu odvolania žalovanej vyplýva, že žalovaná svojim odvolaním nespochybňuje právny základ žalobcom uplatneného nároku, ani jeho výšku, ale v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie jeho procesný postup pri doručovaní žaloby a tvrdí, že súd nesprávnym procesným postupom porušil jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a §380 ods. 1 CSP) sa preto zamerával iba na preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie pri doručovaní žaloby, teda či boli splnené zákonné podmienky pre doručenie žaloby podľa ust. § 116 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 116 ods. 1 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

9. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

10. Podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

11. Doručovanie predstavuje dôležitý procesný úkon súdu vo vzťahu k ostatným subjektom konania z dôležitými účinkami pre ďalší priebeh konania. Ustanovenie § 116 CSP normuje osobitný procesný postup súdu vo vzťahu k doručovaniu žaloby žalovanému, ktorý je fyzickou osobou. Vzhľadom na koncepčné nastavenie systému doručovania v civilnom sporovom poriadku, ktorý je založený na pomerne tvrdom uplatňovaní fikcií doručenia, civilný sporový poriadok v ust. § 116 osobitne normatívne upravil postup pri doručovaní najzásadnejšieho procesného úkonu - žaloby, s ktorým sú spojené závažné dôsledky. Konštantná judikatúra Súdneho dvora EÚ si vyžaduje obligatornosť určitých vyšetrovacích úkonov vo vzťahu k pobytu žalovaného; fikcia doručenia musí mať podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ určitú výnimku pri doručovaní toho najzásadnejšieho procesného úkonu akým je žaloba.

12. Z citovaných ustanovení vyplýva, že žaloba sa doručuje na vyjadrenie žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, buď na adresu, ktorú uviedol žalobca v žalobe, alebo na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Ak zlyhá doručovanie žaloby na adresu, ktorú uviedol žalobca v žalobe, je súd povinný doručiť žalobu na vyjadrenie na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, t.j. na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Ak sa ani takýmto postupom nepodarí žalobu doručiť, je súd povinný uskutočniť vyšetrovacie úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Pôjde o úkony dopytu napr. na sociálnu poisťovňu, daňový úrad, obec, ústav na výkon trestu odňatia slobody a pod. Ďalší postup sa bude odvíjať od výsledku vyšetrovacích úkonov podľa ods. 1. V prípade, ak sa súdu uvedeným vyšetrovacím postupom podarí zistiť skutočný pobyt žalovaného, doručuje mu všetky ďalšie písomnosti na adresu, ktorá zodpovedá takto zistenému skutočnému pobytu. Naopak, ak sa uvedeným postupom súdu skutočný pobyt žalovaného zistiť nepodarí, zverejní sa oznámenie o podanej žalobe na webovej stránke príslušného súdu, ako aj na jeho úradnej tabuli. Fikcia doručenia nastáva uplynutím 15 dní od tohto zverejnenia.

13. V preskúmvanej veci zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci dňa 11.04.2016 vydal platobný rozkaz s č.k. 24C/2/2016-20, ktorý doručoval žalovanej. Platobný rozkaz žalovaná na adrese, ktorý uvádza ako adresu svojho trvalého pobytu (K.) neprevzala; zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd prvej inštancie vykonal lustráciu v registri obyvateľov a zistil, že adresa žalovanej evidovaná v Registri obyvateľov SR je K., Q. XXXX/X. Následne súd požiadal F. políciu v K. o doručenie platobného rozkazu žalovanej; podľa oznámenia F. polície v K. zo dňa 02.06.2016 (č.l. 26 spisu) platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanej, pričom mestská polícia uviedla, že žalovaná sa počas opakovaného pokusu o doručenie písomnosti na uvedenej adrese nezdržovala, susedia ale hliadke potvrdili, že na uvedenej adrese býva. Mestská polícia ďalej uviedla, že dňa 01.06.2016 sa hliadke podarilo telefonicky

skontaktovať so žalovanou, ktorá uviedla, že nie je doma a do 15.06.2016 bude mimo K.. Súd prvej inštancie potom vykonal ďalší pokus o doručenie platobného rozkazu žalovanej na adresu jej trvalého pobytu; platobný rozkaz sa dňa 14.09.2016 znova vrátil súdu prvej inštancie ako nedoručený s tým, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Následne súd prvej inštancie požiadal aj Obvodné oddelenie policajného zboru K. o doručenie platobného rozkazu žalovanej. Okresné riaditeľstvo PZ, Obvodné oddelenie PZ K. oznámením zo dňa 25.10.2016 oznámilo súdu, že zásielka sa žalovanej nepodarila doručiť. Žalovanú opakovane hľadali na adrese trvalého bydliska Q. XXXX/X, K., kde im však nikto neotváral cez pracovné dni, ani počas víkendu. Následne vykonali šetrenie u susedov, ktorí uviedli, že menovaná síce na danej adrese síce býva, ale často navštevuje svojho syna v B.. OO PZ ďalej uviedlo, že so žalovanou sa skontovali na jej telefónnom čísle, pričom žalovaná uviedla, že sa sama dostaví na OO PZ K., aby si prevzala zásielku, čo však neurobila. Preto vrátili platobný rozkaz súdu prvej inštancie ako nedoručený. Súd prvej inštancie ďalej vykonal lustráciu v sociálnej poisťovni, kde zistil, že adresa žalovanej evidovaná v sociálnej poisťovni je totožná ako adresa jej trvalého pobytu evidovaná v registri obyvateľov. Po týchto zisteniach súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10.01.2017 č.k. 24C/2/2016-41 platobný rozkaz zrušil a ďalej postupoval podľa § 116 CSP, zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a po uplynutí 15. dňoch od zverejnenia oznámenia vo veci rozhodol.

14. Na základe takto zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dopustil procesného pochybenia pri doručovaní žaloby, keď nemal uplatniť postup podľa § 116 ods. 2 CSP. Z vyššie uvedeného je totiž zrejmé, že žalovanej sa síce žalobu nepodarilo doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP (t.j. na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR), preto bol súd prvej inštancie povinný urobiť úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovanej, ale uvedenými šetreniami bolo zistené, že skutočný pobyt žalovanej je na adrese evidovanej v Registri obyvateľov SR a že na tejto adrese žalovaná aj skutočne býva. Súd prvej inštancie, keďže zistil skutočný pobyt žalovanej, mal teda doručiť žalobu žalovanej na takto zistenú adresu jej skutočného pobytu. V prípade, ak by žalovaná zásielku opätovne neprevzala, mal aplikovať ust. § 111 ods. 3 CSP (teda považovať písomnosť dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú), ale nemohol postupovať podľa § 116 ods. 2 CSP, teda zverejniť oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a po 15. dňoch od zverejnenia oznámenia považovať žalobu za doručenú. Pre nenaplnenie zákonného predpokladu o doručení žaloby žalovanej potom súd nemohol vo veci rozhodnúť.

15. Odvolací súd preto žalovanou uplatnený dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, spočívajúci v nesprávnom procesnom postupe súdu, považoval za dôvodný.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doručí žalobu žalovanej horeuvedeným postupom a následne o veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).